

نارنجک توی تحریریه

«گودزیلا!» این نامی بود که ماهی متولدین دهه های بعد از خودمان می گذاشتیم، ما آن ها را طوری می دیدیم که انگار «یوفو» یا همان موجودات فضایی هستند و در یک جهان دیگر زندگی می کنند و یک جور دیگری تربیت شده اند. اصطلاحاتی داشتند که برای شناخت آن نیاز به فرهنگ لغات دهه ای بود و حالا می بینیم که دهه هفتادی ها هم مثل ما دهه شصتی ها حرف نسل بعدی خودشان را متوجه نمی شوند و این اتفاق برای دهه هشتادی ها هم افتاده است. بله! واقعاً آن ها توی یک سیاره دیگر، توی یک سرزمین دیگر و توی یک کشور دیگر زندگی می کردند و می کنند، این حرف اصلاً عجیب نیست، آن ها، مثل تمام «دیگران»ی که نسبت به خودمان تعریف کرده ایم توی «تایم لاین» های متفاوت زندگی می کنند و همین باعث می شود مثل ما فکر نکنند، حرف زنند و لباس نپوشند.

زندگی در محاصره الگوریتم ها

زندگی در دنیای مجازی یک اتفاق واقعی است؛ شما اخبار روزانه تان را از فضای مجازی می گیرید، شخصیت های محبوب خودتان را دنبال می کنید و از آن ها اطلاعات و سبک زندگی می گیرید، روان شناسان خودتان را دنبال می کنید و از آن ها دستورالعملی می گیرید. آفتاب های مورد علاقه خودتان برای شما دستور پخت غذاییه می کنند و بلاگر های محبوب خودتان تعیین می کنند که کجا بروید و چه چیزی بخريد و زندگی چیزهایی شبیه به همین هاست. این «تایم لاین» ما است که برای ما تعیین می کند چطور زندگی کنیم و ساده ترین معنای تایم لاین در فضای مجازی آن چیزی است که اینستاگرام یا توئیتر یا هر شبکه اجتماعی دیگری به ما نشان می دهد. چیزی که الگوریتم ها برای ما انتخاب می کنند و ما خیلی نمی توانیم از آن تخطی کنیم. تایم لاین، سیاره محل سکونت ماست، جایی که الگوریتم ها ما را به آنجا کوچ داده اند. ما خواسته یا ناخواسته در محاصره الگوریتم های مجازی به سر می بریم و وقتی دوستی، آشنایی یا فامیلی برای ما چیزی تعریف می کند، امکان دارد اصلاً از آن سر در نیابیم و آنچه و تصور می کند که همه دیده اند را ما در سیاره خودمان ندیده باشیم. این مشکل بزرگ رسانه ای ها برای انتقال پیامشان است، آن ها نمی توانند یک پیام را واقعاً به همه برسانند، چون ارتباط این سیاره ها تقریباً با هم قطع شده است، ما نمی توانیم از سیاره خودمان به آن ها سیگنال بفرستیم و از یکدیگر خبر نداریم.

به همین دلیل است که آن ها تکیه کلام خودشان را دارند، به زبان خودشان صحبت می کنند و از وقایع به نحوای اطلاع می گیرند که مربوط به ما نیست و همین باعث می شود تصور کنیم ما در دو کشور که نه، در دو جهان متفاوت زندگی می کنیم و خیلی اوقات در مکالمه با دیگرانی که در تایم لاین دیگری زندگی می کنند حرف مشترکی نداریم. سفر بین سیاره ای در این دوران که الگوریتم ها دست ما نیستند خیلی سخت است.

یک ایران دیگر

«در پیش از سی شهر ایران حکومت نظامی برقرار شده است و تانک ها ورودی های شهر های مختلف را بسته اند، مردم هیچ امکان ارتباطی با هم ندارند و تجمعات اعتراضی در شهر های مختلف کشور به خیزش ترین شکل ممکن در حال برگزاری است.» این تصویری است که در تایم لاین دیگر ما به نمایش گذاشته شده است و اگر در گروه هایی که از این تایم لاین تغذیه می شوند دوری بزنید می بینید که همین تصویر جا افتاده است. علاوه بر این ناو های مقتدر و شکست ناپذیر آمریکایی در راه هستند و خودرو های مسئولان در حال حمل چمدان آن ها به مقصد فرودگاه به سر می برند تا در اولین فرصت تهران را به مقصد جدیدی ترک کنند. همان تصویری که سه سال قبل هم در مورد سفر مسئولان به ونزوئلا در اینستاگرام و به کانادا در توئیتر به وفور دیده می شد. آدم هایی که اینطور فکر می کنند برای ما عجیب به نظر می رسند؛ اما شک نکنید که تحریریه برخی روزنامه ها و رسانه های مهم دنیا هم ساکن همین سیاره ها هستند و مثل همین افراد فکر می کنند. به خاطر بیابوریم که رابرت موداک، غول رسانه های دنیا می گفت: «ما در رسانه تصمیم می گیریم که مردم دنیا به چه چیزی فکر کنند!»

یک نارنجک صوتی

احتمالاً بخش هایی از مصاحبه محمد باقر قالیباف با خبرنگار سی ان ان را دیده اید، فردی یک پلیتکن، خبرنگار برجسته این رسانه آمریکایی روی روی رئیس مجلس ایران نشست و در خصوص وضعیت کشور و منطقه با او گفت و گو کرد. اینکه پلیتکن چقدر مهم است و یک خبرنگار حتی خیلی خوب چقدر می تواند در دنیا مؤثر باشد مسئله ما نیست، تمام رسانه ها در دنیا وابستگی هایی دارند که نمی توان آن را نادیده گرفت و بدون شک سی ان ان هم سجاده اش را به سمتی پهن می کند که قبله ما نیست؛ اما همین که نارنجکی توی تحریریه، توی مغز و توی تایم لاین سی ان انی ما منفجر شده که دیوار های بین دو سیاره را خراب کرده اتفاق بسیار بزرگی است. حالا آن چیزی را می دانند که تا امروز ندیده بودند، حالا آن ها از چیزهایی صحبت می کنند که تا همین چند روز پیش حتی یک اثر از آن در سیاره شان دیده نمی شد و این یعنی پلی بین دو دنیا! این حرف ها گذشته از شکستن تصویر تسلیم ماست، شک نکنید آمریکایی ها هم در سانسور خبری به سر می برند و نمی دانند که ما در مورد جنگ، در مورد مذاکره و درکل در مورد آمریکا چطور فکر می کنیم و حال پیش فرض های ذهنی آن ها مثل ستون هایی است که لگد محکمی خورده و می لرزد!

یک گفت و گوی بین سیاره ای

قالیباف در زمان اعزام ناو های آمریکایی به سمت خلیج همیشه فارس، تصویری از اقتدار و شجاعت ایران و ایرانی را به نمایش گذاشت و این درست خلاف تصویری است که دنیا بعد از نمایش ترامپ – مادیورو در دهن خود پرورده بود. در شرایطی که دنیا بعد از اسنپ یک ایران را غیر قابل مذاکره می دانست، این گفت و گو ثابت کرد که ایران می داند آمریکا، مذاکره کننده ایستاده را در مقابل خود نمی پذیرد و هر کس روی روی آمریکا بنشیند ترامپ از ارتفاعی به او نگاه می کند که خلبان های اف-۳۵ از آنجا نگاه می کنند. پس ایران مذاکره می کند؛ اما نه از موضع ضعف! خود همین کار شکستن تایم لاین است؛ دیواری که بین دو سیاره وجود دارد و تصویری از ما نشان می دهد که درست نیست، تبلت کوچکی که قالیباف مقابل خبرنگار سی ان ان گرفت یک نمایش تمام عیار رسانه ای بود که از هر دیواری عبور می کرد، حال تعجب پلیتکن مثل یک بمب توی آمریکا و سی ان ان منفجر می شود.

اروپایی ها خوب می دانند مصوبه آمریکایی شان

چه تبعاتی ممکن است داشته باشد

ایران حالا می تواند مراقبت های سابق را انجام ندهد

ناامنی، ماجرایی

مهاجران و مواد مخدر

۷

دیپلماسی هشدار

ایران با وجود عدم اعتماد به آمریکا

راه دیپلماسی را نیست؛ توپ در زمین آمریکا است

آیا ترامپ می خواهد درگیر یک باتلاق بزرگ شود؟

بازیگر درجه ۲ پروژۀ جنگ شهری

چند خطای راهبردی بیانیۀ میرحسین موسوی

برآورد مثبت اولیه «فرهیختگان»
از آثار فیلم اولی های فجر ۴۴

روی دست نسل نو

۲۰ مدیر طراز اول صنعت با حضور در کلاس های درسی واحد نجف آباد

تجربه هایشان را با دانشجویان به اشتراک گذاشتند

هم آوایی دانش و صنعت
با «دانا پرایم»

۳

قمار بزرگ آمریکا روی تنگۀ هرمز

اعداد بزرگی این روزها در تجارت انرژی و... برای مردم دنیا مهم شده است

۸

گزارش «فرهیختگان» از حمله پهلوی چی ها به ۲ مرکز کانون پرورش فکری

کودکان ونوجوانان در هرمزگان و خراسان رضوی

حمله به کانون
اندیشه دانش آموزان

۶